



*Posudek na bakalářskou práci Markéty Krejzarové  
Mediální konstrukce maskulinity v dívčím časopisu  
(posudek vedoucí práce)*

Práce Markéty Krejzarové se věnuje reflexi genderového řádu a formování genderových identit a subjektivit skrze „konzumování“ kulturních produktů. Její práce se ale nezaměřuje na zvýznamňování aktu čtení samotného, ale na ideologickou a normativní roli „textu“. Hlavní výzkumnou otázkou bylo „Jaké formy maskulinit časopis reprezentuje a (re)produkuje“ (str. 6), doplňující otázky si všimaly provázání těchto maskulinit s představovanými formami femininit a jejich vzájemných vztahů. Přínosem a zajímavým aspektem práce je to, že se věnuje analýze jednoho z nejčtenějších dívčích časopisů, tedy produkci zaměřené na teenagerovské publikum a odkrývá tak „obrazy mužů [...] a imaginaci mužství“ (23).

***Teoretické rámování práce***

Je nutné ocenit, že autorka na základě teoretické literatury překonává jednoduchou a otřepanou binaritu „pohlaví“ (jako biologická danost) a „gender“ (jakožto sociální konstrukt) a odkazuje na sociální a diskurzivní podmíněnost obou konceptů. Stejně tak je nutné vyzdvihnout, že autorka vychází z předpokladu pluralitních forem maskulinit (a femininit), jejich vzájemných hierarchií a opozic. Celkově v teoretické části představuje velkou škálu teoretických konceptualizací genderu a genderového řádu, ne vždy se ale textu daří hlavní teze textů shrnout, jasně formulovat rozdíly a vztahy mezi jednotlivými koncepty a především vztah k výzkumné otázce.

Autorka se opírá především o výzkum Angely McRobbie britského dívčího časopisu *Jackie*. Na str. 20 autorka z práce McRobbie vytahuje pomyslnou typologii možných přístupů ke zkoumanému časopisu a potažmo žánru. Nicméně z textu tyto rozdíly nejsou zřetelné (jedná se o přístupy dívek/čtenářek, či přístupy analytické?), a zároveň není z práce jasno, jak se tyto (či zda) přístupy promítaly do autorčiny vlastní práce a analýzy. Podobně by větší osvětlení bylo potřeba u představování závěrů analýzy časopisu *Jackie* a jejich vztahu k autorčině výzkumu časopisu *Top dívka*.

***Zpracování analýzy***

K výběru analyzovaného vzorku nemám připomínky, výběr zkoumaného časopisu, stejně jako samotného materiálu k analýze je dostatečně vysvětlen a doložen.

Autorka poté předkládá hlavní kategorie, které vyplynuly z analýzy, nicméně je v podstatě nedokládá citacemi z primárního, analyzovaného materiálu a svému kritickému publiku nedovoluje, aby její analýzu sledovalo. Tato analýza textů je velmi minimálního rozsahu (celkem 6 stran), je sice několika odkazy provázána s předchozí teoretickou částí práce, ale autorka neformuluje závěry, které by se vztahovaly k položené výzkumné otázce, resp. k teoretickému rámci práce.

Podobně kusé je představení kategorií obrazového materiálu, a v této podobě se nejedná o sémiotickou analýzu. Autorka poté k práci přiřazuje relativně rozsáhlý appendix, který obsahuje jednak veškerý obrazový materiál, se kterým autorka pracovala, tak i popis a komentář

k analyzovaným textům. Z materiálu zahrnutého do těchto „příloh“ je možné učinit si o něco bližší



představu o analyzovaných textech a reprezentacích maskulinit. Materiál příloh by tedy měl být v upravené podobě součástí analytické diskuze materiálu. Právě tato nešťastná organizace analytického textu, která vede k tomu, že právě většina analytické práce se odehrává mimo hlavní text v přílohách práci a dojem z ní poškozuje nejvíce. Autorce se přitom podařilo nejenom dobře zvolit pramen, ale také dobovým rozložením zvoleného vzorku ukázat na posuny v oslovování dívek skrze genderový řád a prezentované mužství/chlapectví. Za velmi zajímavé taktéž považuji autorčino zachycení způsobů erotizace chlapeckého těla a tematizaci sexuality mladých žen.

***Formální připomínky:***

Text práce neprošel dostatečnou autorskou redakcí, v textu zůstala na mnohých místech chybná syntax, nekoherentní stavba argumentů, jednotlivé bloky textu na sebe ne vždy logicky navazují a proto je v některých místech obtížné sledovat autorčinu argumentaci. V práci také zůstalo několik poznámek, které si autorka dělala sama pro sebe v průběhu psaní (např. str. 20, “přeložit, poznámku pod čarou”), stejně jako překlepy (Judith nikoliv Elizabeth Butler, str. 8). Autorka neskloňuje pojem “gender”, což v rámci české syntaxe ztěžuje pochopení vět (např. “Podle Butler, je naše chování gender”) Na práci se evidentně podepsal časový stress.

Přes tyto výhrady předkládanou práci k obhajobě doporučuji a navrhuji hodnocení mezi velmi dobře a dobře.

V Chicagu, 2. září, 2014

Kateřina Kolářová